PROČ SE MODLÍME?

MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE

Ve jménu Alláha, Milostivého, Smilovného

PROČ SE MODLÍME?

NAPSAL DR. SUHAIB HASAN

MUSLIMSKÁ OBEC V PRAZE
2013

© Muslimská obec v Praze
ISBN 978-80-87636-01-5

Obsah

Proč se člověk potřebuje modlit? 5
Modlitba: Volání z hloubi duše 6
Modlitba: Povznesení pro modlícího 8
Modlitba: Pilíř islámu 10
Modlitba je jako pevnost 11
Jaká modlitba je přijata? 13
Modlitba jako zbraň 15
Modlitba jako připomenutí 15
Modlitba: První krok k ustanovení islámské
šarí'i v její celistvosti 18
Modlitba jako odčinění hříchů 20
Modlitba: První otázka v Soudný den 22
Posvátnost mešit 23
Modlitba: Povinnost známá každému Alláhovu proroku 25
Proč člověk opouští modlitbu? 28
Modlitba: Věčný předpis k dosažení čistoty,
očištění od hříchů a vstoupení do Ráje 29
Modlitba: Povinnost každého 30
Shrnutí 31

وَأَقِمِ ٱلصَّلَوٰةَ إِنَّ ٱلصَّلَوٰةَ تَنْهَىٰ عَنِ ٱلْفَحْشَآءِ وَٱلْمُنكَرِ

Dodržuj modlitbu, vždyť modlitba odvrací
od nemravnosti a věcí zavrženíhodných!
(Korán, 29:45)

PROČ SE MODLÍME?

1. Proč se člověk potřebuje modlit?

Po dlouhém a hektickém dni v práci je pro člověka velmi těžké stát na modlitební podložce a soustředit se na modlitby k Všemohoucímu Alláhovi. Je tak obtížné pro člověka uvelebeného v pohodlné posteli vstát na muezzinovo volání „Pojďte k modlitbě, pojďte k úspěchu." Známý lékař a filozof Ibn Síná (Avicenna) si na takový moment ve svém životě vzpomíná. Jedné chladné a ledové noci přenocovali on a jeho sluha v hostinci ve vzdálené části Chorasanu. Během noci měl žízeň a zavolal na sluhu, aby mu donesl vodu. Sluhovi se nechtělo z teplé postele, a tak předstíral, že Avicennu neslyší. Ale nakonec po opakovaném volání neochotně vstal a pro vodu šel. O chvíli později naplnily vzduch melodické zvuky ázánu (volání k modlitbě). Avicenna začal přemýšlet o osobě, která vyzývá věřící k modlitbě: Můj sluha Abdulláh mne vždy respektoval a obdivoval. Využije každé příležitosti, aby mi projevil úctu a náklonnost, avšak dnes upřednostnil vlastní pohodlí proti mým potřebám. Na druhé straně, podívejte se na tohoto perského Alláhova služebníka. Opustil teplou postel, aby šel do nevlídné noci, omyl se v ledové vodě a pak vystoupil na vysoký minaret mešity, aby oslavil Toho, komu věrně slouží. „Dosvědčuji, že není nikoho k uctívání kromě Alláha." „Dosvědčuji, že Muhammad je Alláhův posel."

Dnes v noci, praví Avicenna, jsem se naučil podstatu opravdové lásky, lásky, která znamená úplnou poslušnost.

Láska Alláha vyžaduje úplnou a bezpodmínečnou poslušnost. Všemohoucí Alláh praví (ve významu):[1]

Řekni (Muhammade lidem): „Milujete-li Alláha, pak mne následujte (tj. přijměte islámský monoteismus, následujte Korán a sunnu) a Alláh vás za to bude milovat a odpustí vám viny vaše, vždyť Alláh je odpouštějící, smilovný."

(Korán 3:31)

2. Modlitba: Volání z hloubi duše

Arogance a pýcha vede často člověka k tomu, že se chová jako tyran a utiskovatel. Někteří lidé byli natolik uneseni pocitem vlastní důležitosti, že se dokonce prohlašovali za bohy. Faraon, vládce Egypta, byl mezi těmi, kdo prohlašovali: *„Jsem váš nejvyšší Pán."*

S pocity vlastní velikosti si pyšný faraon podrobil Izraelity a učinil z jejich životů neštěstí a bídu. Ale je člověk skutečně tak silný a veliký, jak ho v tom utvrzuje jeho ego? Korán nám říká pravdu o povaze člověka.

„Alláh je ten, jenž stvořil vás slabými, po slabosti pak sílu dal a posléze opět ze síly slabost a sivost učinil. On tvoří, co chce, a On vševědoucí je i všemohoucí."

(Korán 30:54)

---

1 I když v textu této publikace píšeme „Alláh praví" nebo „Alláh řekl" a za dvojtečkou jsou slova překladu významu Koránu do češtiny, nejedná se samozřejmě o Korán, ale všude za „Alláh řekl" by mělo být doplněno „ve významu". Koránem můžeme nazvat pouze jeho originál, který je v arabštině.

Slabost na počátku a slabost na konci: to je podstata člověka. Je tak slabý a bezmocný v okamžiku zrození, že celá jeho existence závisí na rodičích a rodině. Kdyby měl zůstat opuštěný v těchto zásadních prvních letech, nemohl by sám přežít. Potřebuje jemnou a milující ruku, a to nejen v raném věku, ale v celém dětství a dokonce v dospívání.

Jak ovšem dítě dospívá a stává se nezávislým, začíná přejímat vládu nad vlastním životem. Mladý člověk je pyšný na své silné tělo, na svou pohlednou tvář a na své schopnosti. Začíná přehlížet ty, kteří mají menší nadání, dokonce přehlíží rodiče, kteří možná obětovali vlastní zdraví, aby ho živili. Stane se krutým a nespravedlivým, využívaje sílu a prudkost k ovládání druhých. Myslí si o sobě, že je pán, že může dělat, co chce. Ale trvá toto mládí, síla a dobrý vzhled věčně? Za pár desetiletí začíná sílu ztrácet. Zdraví se mu začíná zhoršovat, šedé vlasy pokryjí hlavu a mládí je pomalu nahrazeno stářím. Tento přechod z mládí do stáří nastává pomalu, ale jistě. Vteřiny času nemilosrdně odbíjejí, přenášejí každého mladého člověka směrem ke stáří. Mladý diktátor bude jednoho dne mdlý a slabý jako v den, kdy se narodil. Ale v tu dobu už nebude mít rodiče, kteří by ho živili. A pokud, jak se často děje, bude odmítnut vlastní rodinou, čeká ho smutná budoucnost ve starobinci.

„Slabost je na počátku i konci." Poselství je jasné: skutečným pánem je Alláh. On jediný je Mocný a Veliký. On jediný není nikdy unavený, nikdy nepotřebuje odpočinek, není na nikom závislý.

Alláhu Akbar – Alláh je Největší. S tímto jasným posel-

stvím si člověk uvědomuje, že by měl projevit svoji pokoru Všemocnému Pánu, Tomu, kdo ho stvořil. A jaký může být lepší způsob, jak projevit svou pokoru, než postavit se před Ním jako služebník, klanět se a padat na tvář, pozvednout ruce v prosbách?

Modlitba není břímě uvalené na člověka, je to volání z hloubi každé duše. Touha každého srdce uznat svého Stvořitele. Je to jen malý projev vděku za nespočetnou štědrost projevenou člověku Stvořitelem.

V našem každodenním životě oplácíme i malou laskavost, kterou pro nás udělají druzí, úsměvem a vřelými slovy díků. A co kdybychom poděkovali Alláhu, který ve své nekonečné Milosti uspokojuje všechny naše potřeby? Obdivujte krásu a dokonalost země okolo vás a padněte ve vděčnosti před svého Pána!

3. Modlitba: Povznesení pro modlícího

Když bylo Prorokovi (nechť ho Alláh pochválí a ochrání)[2] sesláno Alláhovo poselství, první věc, která mu byla Alláhem nařízena, bylo vykonávat modlitbu. Přišel k němu anděl Gabriel a ze skal před nimi vytryskl pramen vody. Gabriel potom ukázal Prorokovi, jak činit očistu. Potom mu ukázal, jak vykonávat modlitbu. Od té chvíle se Prorok ﷺ modlil dvě rak'aty (cykly modlitby) dvakrát denně,

2 Muslimové tato slova zmiňují po jméně proroků jako výraz úcty a vděku. Vyslovují je většinou přímo v arabštině, kde znějí „salla lláhu alajhi wa sallam". V této publikaci budou dále používána ve zkratce jako „ﷺ".

jednou ráno a jednou večer. Potom šel domů a ukázal své ženě Chadídže, co se od anděla Gabriela naučil. Od té doby Prorok ﷺ nikdy neprožil den bez modlitby. Před svým odchodem (hidžrou) do Medíny byl Alláhův Posel vynesen za noci do Jeruzaléma a potom do nebes (mi'rádž). Během této cesty mu Všemohoucí Alláh přikázal, aby se modlil pětkrát denně. Tato modlitba byla darem každému věřícímu, aby mu umožnila zakusit duchovní povznesení pětkrát za den. Prorok ﷺ vysvětlil, že: „Modlitba je mi'rádž věřícího." Dává každému muslimovi příležitost komunikovat se svým Pánem.

V každém cyklu každé modlitby věřící recituje súru al-Fátiha. Tato recitace není bezduchým monologem věřícího. Naopak Alláh slibuje, že je to konverzace mezi Ním a uctívajícím. Prorok ﷺ řekl, že Všemohoucí Alláh pravil:

„Když Můj služebník (ve své modlitbě) říká: ‚Chvála Alláhu, Pánu světů,' pravím: ‚Můj sluha Mne chválil'. Když říká: ‚Milostivému, Smilovnému, vládci Dne soudného,' pravím: ‚Můj sluha mne pochválil a oslavil.' Když říká: ‚Tebe uctíváme a Tebe o pomoc žádáme,' pravím: ‚Toto je mezi Mým služebníkem a Mnou.' Když říká: ‚Veď nás stezkou přímou, stezkou těch, jež zahrnuls milostí Svou, ne těch, kteří si zaslouží Tvůj hněv, ani těch, kdo v bludu jsou,' pravím: ‚Toto je pro Mého služebníka, a Já dávám Svému služebníku, co si přeje.'"

(Svatý výrok – hadís qudsí.)

Počet modliteb během dne byl stanoven Všemohoucím Alláhem v počtu pěti. Věřící v této záležitosti nemá na vybranou, pouze poslušnost. Snížit počet modliteb by neznamenalo pouze neposlušnost, ale vytratil by se i prospěch těchto modliteb.

Například místnost je vhodná k bydlení, pouze má-li čtyři stěny a strop. Kdyby měla být odstraněna jedna zeď nebo strop, jaký by pak místnost měla užitek? Podobně modlitba dosáhne svého účelu a bude k užitku v Den, kdy nic kromě skutků člověka nebude k užitku, pouze pokud je vykonávána podle předepsaných pravidel.

4. Modlitba: Pilíř islámu

Posel Alláhův ﷺ jednou řekl: „Modlitba je pilířem náboženství." (Uvádí al-Bajhaqí.)

Prorok také řekl: „Islám je postaven na pěti pilířích: dosvědčit, že není jiného boha kromě Alláha a že Muhammad je Jeho služebník a posel, vykonávat modlitbu, platit zakát, vykonat hadždž k Svatému domu a postit se v měsíci ramadánu." (Uvádí al-Buchárí, Muslim.)

Tento hadís činí věc velmi jasnou. Islám je jako stavba, nesená pěti sloupy. Odstraníte-li jeden z nich, celá budova bude narušena. Pokud na město udeří silné větry, budova, která jistě spadne, je ta, které chybí jeden pilíř. Stejně jako když se člověk přestane modlit, jeho víra se oslabí a i jemný vánek může způsobit její rozpad.

Modlitba má takovou životní důležitost, že Prorok ﷺ pravil: „Vskutku mezi člověkem a přidružováním k Alláhu a nevírou je zanedbávání modlitby." (Uvádí Muslim.)

Jak pravdivé je toto tvrzení! Pokud se podíváte na lidi, kteří chodí po ulici, může být obtížné odlišit muslimy od nemuslimů. Člověk nemá islám napsaný na čele, ani nevěrectví (tj. nevděčnost vůči Alláhovi) není napsáno na obličeji nevěřícího. Ale v čase modlitby můžete odlišit tyto dvě skupiny lidí snadno. Věřící odejde z práce, obchodu, aby se připojil k řadě muslimů v modlitbě, zatímco nevěřící se bude dál zaobírat světskými záležitostmi.

V súře al-Muddassir je zajímavý rozhovor, který se uskuteční v Soudný den. Věřící se zeptají lidí Pekelného ohně: „Co způsobilo, že jste se dostali do Pekla?“

... odvětí: „Nebyli jsme mezi modlitbu konajícími ani mezi nuzné krmícími, ale tlachali jsme mezi tlachajícími a Den soudný jsme za lež prohlásili, až přišla na nás tato jistota!“

(Korán 74:42–47)

Ti, co v tomto životě odmítají pravdu, mlčí, ale v příštím životě budou sami mluvit pravdu.

5. Modlitba je jako pevnost

Modlitba je základem všech dobrých skutků. Níže jsou uvedeny dvě pasáže Koránu, které obě jmenují řadu dobrých skutků. Modlitba uvádí a uzavírá všechny dobré skutky:

A. Súra al-Muʾminún: (23:1–11)

„Šťastní jsou ti věřící, kteří v modlitbách svých jsou pokorní, kteří od planých řečí se odvracejí, kteří almužny rozdávají, kteří pohlaví svá ochraňují jen pro manželky své či otrokyně; a nebudou za to

pokáráni - však kdo více než po tomto touží, to věru jsou přestupníci, kteří svěřené opatrují a úmluvy své pevně dodržují, kteří o modlitby své pilně dbají. Tito zajisté dědici se stanou, kteří Ráj zdědí a věčně v něm budou.“

B. Súra al-Maʿáridž: (70:19–35)

„Člověk byl věru stvořen vrtkavý: když dotkne se ho neštěstí, je ustrašený, když dotkne se jej dobré, je odmítavý. Ne tak ti, kdo se modlí, kdo v modlitbách jsou vytrvalí, kdo stanovili podíl z jmění svého pro žebráka i nešťastníka nemajetného a kdo Den soudný za pravdivý uznávají a trestu Pána svého se obávají – vždyť před trestem Pána tvého nikdo jist si není – a kdo svá pohlaví chrání jen pro manželky své či otrokyně; a nebudou za to pokáráni - kdož však více než po tomto touží, to věru jsou přestupníci; a kdo svěřené opatrují a úmluvy své pevně dodržují a kdo při svědectvích svých v pravdě stojí a o modlitby své pilně dbají – takoví v zahradách rajských se s poctami setkají!“

V těchto pasážích jsou věřící popsáni určitými vlastnostmi, první z nich je, že se soustředí na své modlitby. Dalšími jejich charakteristickými vlastnostmi jsou: vyhýbají se vulgárním a marnivým činnostem, platí pravidelně zakát (náboženskou daň pro potřebné), chrání si svou počestnost a vyhýbají se zakázaným vztahům. Jejich intimní vztahy jsou zasvěceny manželkám a otrokyním (za předpokladu, že je taková situace, kdy je existence otroka oprávněná),

dodržují smlouvy a dohody, stojí za svými svědectvími (jak je uvedeno v súře al-Maʿáridž).

A když byly zmíněny tyto charakteristiky, je znovu doporučována pravidelnost modliteb.

Citát ze súry al-Maʿáridž je podobný tomu ze súry al-Muʾminún. Ukazuje, že modlitba je jako pevnost, která chrání a uchovává dobré skutky. Chránit modlitbu pomáhá střežit ostatní ctnosti. Prorok pravil: „Modlitba je pilířem náboženství.“ (Uvádí al-Bajhaqí.)

Alláhův Posel ﷺ také řekl: „První věcí, na kterou bude člověk tázán v Soudný den, je modlitba. Pokud je jeho modlitba shledána v pořádku, pak všechny jeho skutky budou také platné. Pokud jeho modlitba nebude platná, pak jeho skutky budou znehodnoceny.“

6. Jaká modlitba je přijata?

„Ti kteří v modlitbách svých jsou pokorní.“

(Korán 23:2)

Důraz je v tomto verši kladen na pokoru a soustředěnost v modlitbě (chušúʿ). Není pochyb, že satan je nejhorším nepřítelem člověka a vždy se snaží rušit modlitbu věřícího. Jakmile se začne věřící modlit, začnou se mu v mysli vynořovat vzpomínky, starosti, práce a rodina. Někdy je tím v myšlenkách tak zaujatý, že ztratí pojem o tom, kde je a co dělá. Jeho modlitba se stane sérií automatických pohybů, a on se začne sám sebe ptát, jestli se modlil tři nebo čtyři části modlitby (rakʿa). Tak satan krade jeho modlitby.

Prorok ﷺ jednou řekl, že pouze malá část modlitby,

možná jen desetina nebo osmina, je Alláhem přijata. Zbytek se ztratí kvůli našeptávání satana.

Existuje záznam o tom, že jeden z Prorokových společníků viděl muže, jak si při modlitbě hraje s bradkou. Komentoval to takto: „Pokud by bylo v jeho srdci soustředění (chušúʿ), ostatní části jeho těla by se soustředily také."

Súra al-Máʿún také hovoří o bezduchých modlitbách:

„Běda těm, kdož při modlení o modlitbu svou se nestarají..."

(Korán 107:4,5)

Věřící zanedbává své modlitby tím, že je odkládá na poslední možnou chvíli nebo když se plně nesoustředí na to, co dělá nebo říká.

Alláhův Posel ﷺ jednou seděl v mešitě v Medíně, když vstoupil beduín a začal se modlit. Modlil se tak rychle, že když skončil, Prorok ho požádal, aby modlitbu zopakoval. Jeho druhý pokus byl stejně uspěchaný, takže ho Prorok požádal, aby ji zopakoval znovu. Po třetí uspěchané modlitbě řekl beduín: „Ó, Posle Alláhův, neumím se modlit lépe." Prorok ﷺ poté muži ukázal, jak se má modlit. Poradil mu, aby recitoval súru al-Fátiha ve stoje, poté řekl tasbíḥ (oslavil Alláha slovy *„subḥána rabbija l-ʿazím"*) v pozici rukúʿ (v předklonu), napřímil se se slovy *„rabbaná wa laka l-ḥamd"* (Pane náš, Tobě patří chvála), pak poklekl do sadždy (s tváří položenou na zemi) a řekl tasbíḥ, (oslavil Alláha slovy *„subḥána rabbija l-aʿlá"*) posadil se mezi dvěma padnutími na tvář (sadždami) a vyslovil duʿá (prosbu k Alláhovi). Prorok ﷺ poradil beduínovi, aby toto

udělal během každého cyklu modlitby. (Uvedeno ve sbírce Musnad Ahmad.) Alláhův Posel ﷺ strávil každou modlitbou tolik času, aby každý pohyb modlitby mohl být vykonán pomalu a správně. Jednou řekl: „Prodloužená modlitba a krátké kázání ukazuje, že má člověk dobré porozumění pro náboženství.“ (Uvádí Muslim, Abú Dáwud.)

Tento Prorokův výrok (hadís) odkazuje na páteční kázání (chutba), které by nemělo být příliš dlouhé, zatímco modlitba by měla být prodloužena.

7. Modlitba jako zbraň

Všemohoucí Alláh v Koránu říká:

„Vy, kteří věříte, hledejte pomoc v trpělivosti
a v modlitbě, vždyť Alláh je věru s trpělivými.“
(Korán 2:153)

Člověk je svým založením slabý. Potřebuje pomoc v časech zoufalství a těžkých dobách. A nejlepší pomoc, jakou můžeme dostat, je trpělivost v době nepřízně a modlitba. Jakékoli potíže, neštěstí a ztráta by měly být snášeny s klidem a moudrostí. Ukvapená reakce nebo nemoudrá poznámka pouze způsobí více problémů. Alláhův Posel hledal útěchu v modlitbě, kdykoli zažíval těžkosti. V modlitbě člověk hledá pomoc Alláha, a kdo může být lepším pomocníkem než Alláh? Prorok ﷺ říkával Bilálovi, který svolával věřící k modlitbě: „Ó Bilále! Dopřej nám uklidnění modlitbou.“

8. Modlitba jako připomenutí

Jednou jeden nemuslim položil následující otázku během

diskuse: „Rozumím tomu, proč byli muslimové vyzýváni, aby se modlili pětkrát denně během raných dob islámu. Neměli moc věcí na práci, tak je Prorok zaměstnal modlitbami. Ale náš důmyslný a moderní život nechává člověku velmi málo volného času. Je prostě příliš zaměstnaný, než aby se od něj očekávalo, že se bude modlit pětkrát denně."

Odpověď na tuto otázku je základním cílem modlitby. Korán praví:

„... modlitbu konej, na Mne vzpomínaje."

(Korán 20:14)

Protože člověk je od přírody zapomnětlivý, modlitba mu připomíná věrnost, kterou je povinován svému Stvořiteli a Pánu. Pokud byla modlitba potřeba před 1400 lety, kdy člověk nevedl tak zaměstnaný život, pak je o to více potřeba v dnešní hektické době. Na jedné straně vzdělávání a práce udržuje lidi stále zaměstnané. A když je čas odpočívat, satan našel mnoho způsobů, jak na člověka působit, například televizi, kino a video. Člověk je ve svém životě do těchto aktivit tak ponořený, že na Alláha ani na Posmrtný život nemá myšlenky. Potřeba připomínat člověku skutečnost jeho existence je tedy v dnešní době ještě silnější, nikoli naopak. Modlitba má v našem přetechnizovaném životě stále důležité místo a velký užitek.

Modlitba slouží jako štít proti zlu. Všemohoucí Alláh v Koránu říká:

„Dodržuj modlitbu, vždyť modlitba odvrací od nemravnosti a věcí zavrženíhodných!"

(Korán 29:45)

Následující příběh nám pomůže porozumět této myšlence: V dobách Alláhova posla ﷺ žil muž, který měl ve zvyku pít alkohol, hrát hazardní hry a krást. Přišel k Prorokovi ﷺ a požádal ho o radu, která by pomohla zlepšit jeho charakter. Rada Proroka byla prostá: „Nelži.“ Muž potom odešel, vyzván, aby druhého dne podal zprávu. Cítil se velmi potěšen, protože instrukce, kterou mu Prorok dal, se mu zdála velmi snadná. Doma si muž nalil obvyklou sklenici vína. Jakmile pozvedl sklenku k ústům, najednou si vzpomněl, že bude muset další den Proroka o sobě informovat. Bude vyzván, aby mluvil o všem, co v ten den dělal, a pokud by přiznal před všemi druhy, že pil, bylo by to pro něj velmi ponižující a trapné.

Pokud by náhodou nepřiznal, že pil víno, byla by to lež. Tak dal víno pryč. Totéž se stalo, když měl začít hrát hazard a krást. Jakmile ten muž udělal první krok k nápravě svých zlozvyků, byl schopen změnit se velmi rychle.

Modlitba může mít velmi podobný efekt. Pokud si někdo pětkrát denně připomene, že bude stát na modlitební podložce a vzývat svého Pána, ochrání ho to od spáchání hříchů, ke kterým ho pokoušel satan.

Kvalita modlitby je také velmi důležitá. Vezměme si dům s pevnými základy, betonovými zdmi a pevnou střechou. Tento dům odolá všem podobám špatného počasí, větru, bouři nebo krupobití. Koneckonců účelem domu je sloužit jako štít a ochrana právě proti těmto jevům. Pokud je ale dům špatně postaven z listí a trávy, odfoukne ho nejslabší závan větru za špatného počasí.

Tato představa platí i pro modlitbu. Pokud člověk koná modlitbu pravidelně, ve správný čas, upřímně a soustředí se na to, co recituje, posílí to jeho víru a poskytne mu to útěchu a sílu v dobách útrap. Nepravidelná a neupřímná modlitba bude člověku v čase nepřízně málo platná. Zdravé tělo dokáže odolávat nemoci snáze než slabé tělo.

9. Modlitba: První krok k ustanovení islámské šarí'i v její celistvosti

Korán zaznamenává následující rozmluvu mezi prorokem Šu'ajbem a jeho lidem:

A k Madjanovcům jsme vyslali bratra jejich Šu'ajba a on pravil jim: „Lide můj, uctívejte Alláha a nemějte božstvo vedle Něho. A nedávejte špatné míry a váhy! Já vidím, že v blahobytu si žijete, však obávám se pro vás trestu dne, jenž vše obklopí. Lide můj, měřte a važte naprosto spravedlivě a nepoškozujte v ničem lidi a nepůsobte na zemi zlo šíříce pohoršení! Dobrota Alláha je pro vás lepší, jste-li věřící, a já nejsem věru nad vámi strážcem žádným." (Korán 11:84–86)

To byla výzva k respektování Alláhových práv (přijetím tawhídu) a dodržování práv člověka (ve vztazích mezi lidmi). Ale Šu'ajbův lid odpověděl jízlivě:

Odpověděli: „Šu'ajbe, nařizuje ti snad modlitba tvá, abychom opustili to, co otcové naši uctívali, anebo abychom přestali nakládat s majetkem svým, jak chceme? Tys přece jinak člověk mírný a rozvážný!"

(Korán 11:87)

Lid Šu'ajba si uvědomil, že je prorok nevyzýval pouze k tomu, aby se pravidelně modlili, ale že po nich chtěl, aby vytvořili také nový ekonomický systém. Proto poukazoval na spravedlivý a čestný obchod. Lekcí, kterou si z toho můžeme vzít, je, že v islámu neplatí: „Dávejte, co je boží, Bohu, a co je císařovo, císaři." Všechno patří Alláhu. A muslim, který uctívá Alláha Všemohoucího pětkrát denně modlitbou, se nebude podřizovat jinému v ostatních aspektech každodenního života. V islámu nemůže být rozpolcenost autority. Alláh je Stvořitel, a pouze On má právo stanovovat zákony a vyžadovat poslušnost. Člověk je služebníkem Alláha a měl by poslouchat Jeho jediného.

Muslimům, kteří žijí v nemuslimském státě, se může zdát, že ve svém politickém a ekonomickém životě nejsou schopni uvádět v realitu Alláhovo náboženství (dín), ale pro muslimy, kteří žijí v muslimských zemích, není omluvy, pokud dopustí, aby bylo Alláhovo náboženství omezeno pouze na jejich soukromí.

Muslimové by měli mít jasno v tom, že Alláhovo náboženství nesestává pouze z modliteb, půstu, almužny a pouti. Jejich povinností je uvést do praxe všechno islámské učení v politické, ekonomické i sociální oblasti.

„Náboženstvím jediným u Alláha jest věru islám."

(Korán 3:19)

„Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí."

(Korán 3:85)

Dnešní falešné modly, které jsou rozšířené ve světě, jsou kapitalismus, socialismus a komunismus. Namísto těchto ideologií volá islám po chalífátu založeném na konzultaci (šúrá), spravedlivém ekonomickém systému využívajícím zakátu a zákazu lichvy. Odstraní-li se jedna z těchto tří charakteristik, islámské právo nemůže dobře fungovat.

Korán popisuje jasně první povinnost muslimského vládce:

„On pomůže těm, kteří – když jsme je upevnili na zemi – dodržují modlitbu a dávají almužnu a nařizují dobré a zakazují zavrženíhodné. A Alláhovi náleží konečné rozhodnutí o věcech všech."

(Korán 22:41)

Dobře známé arabské přísloví praví: „Lidé následují náboženství svých králů." Obyčejní lidé rádi napodobují své vládce, a pokud ti, kteří mají autoritu, dávají dobrý příklad modlitbou a pravidelným půstem, lidé se jejich příkladem inspirují. Mocní mohou také poskytnout materiální pomoc, například pro stavbu mešit a modliteben na veřejných místech. Prorok ﷺ radil lidem, aby se nevzpírali svým vládcům, dokud vládci vykonávají modlitbu a nepáchají otevřeně skutky protivící se Alláhovi. Tato rada ochraňuje muslimský národ před anarchií a zbytečným krveprolitím.

10. Modlitba jako odčinění hříchů

Nejenže modlitba podněcuje člověka k dobrým skutkům, ale také odnáší jeho menší hříchy.

„A dobré skutky věru rozptylují špatné."

(Korán 11:114)

Protože modlitba patří k nejlepším ze všech dobrých skutků, může smazat mnoho hříchů. ‘Alí vyprávěl, že Abú Bakr slyšel Alláhova posla ﷺ říkat: „Kdokoli spáchá hřích, ale provede očistu nejlepším způsobem, potom se pomodlí dvě rak‘at a požádá Alláha o odpuštění, Všemohoucí Alláh mu hříchy odpustí.“ (Uvádí Ahmad.)

To však neznamená, že osoba může spáchat kolik chce hříchů, pokud se po každém hříchu pomodlí. Posel Alláhův ﷺ pouze naznačuje, že pokání otevírá bránu k odpuštění. Modlitba je formou pokání a měla by být vykonána s upřímností a opravdovou touhou zlepšit svůj charakter. Po provedeném pokání by měla být víra člověka oživena a on by měl odolávat všem satanovým pokušením ponoukajícím ke zlu.

V súře al-Furqán je pokání popisováno jako východisko pro ty, kteří spáchali velké hříchy:

„A ti, kdož nevzývají spolu s Alláhem žádná božstva jiná a nezabíjejí duši žádnou, jejíž zabití Alláh zakázal – leda podle práva, a nesesmilní. A kdo toto činí, ten hříchu se dopouští, za nějž mu trest zdvojnásoben bude v Den zmrtvýchvstání a zůstane v něm věčně ponížený kromě těch, kdož pokání činili, uvěřili a zbožné skutky konali. A takovým Alláh špatné skutky jejich za dobré vymění, vždyť Alláh odpouštějící je a slitovný. A kdokoliv se kál a zbožné skutky konal, ten věru se k Alláhu navrátí kajícně.“

(Korán 25:68–71)

11. Modlitba: První otázka v Soudný den

Člověk byl seslán na tento svět s jediným účelem:

„A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.“

(Korán 51:56)

Člověk je na tomto světě, aby uctíval svého Stvořitele, a nejlepším způsobem uctívání je modlitba. V Soudný den se bude muset člověk zodpovídat za každý skutek spáchaný zde na zemi. Bude tázán na dary, které mu byly uděleny v tomto životě:

„... a posléze v ten den na blahobyt tázáni budete!“

(Korán 102:8)

Ale první otázka, na kterou bude člověk v Soudný den tázán, se bude týkat modlitby. Člověk má dvě stání (mawqif) před svým Stvořitelem, jedno na tomto světě a druhé v tom dalším. První je na modlitební podložce, kdy člověk stojí při pravidelné modlitbě ke svému Pánu. Druhé bude v Soudný den, kdy budou jeho skutky předloženy jako důkaz. Pokud bude jeho modlitba shledána jako správná, bude pro něj druhé stání snadné. Pokud bude první stání nesprávné, bude ve druhém stání zažívat velké těžkosti.

Záměrně zanedbat i jen jedinou modlitbu je vážný hřích, pro který neexistuje odčinění. Muslim nesmí opomenout modlitbu dokonce ani za hrozivých okamžiků bitvy: jak by potom mohla existovat omluva za zmeškání modlitby za běžných okolností? Během bitvy imám vede jednu část vojska v modlitbě, zatímco ostatní vojáci pokračují v boji.

Vojáci si pak vymění místa a imám vede v modlitbě druhou skupinu, zatímco první část vojska bojuje. Tak se pokračuje, dokud každý voják nevykoná svou modlitbu. Tato konkrétní modlitba se jmenuje salátu ʾl-chawf (modlitba strachu), vzhledem k neobvyklým okolnostem.

Další forma modlitby je zkrácená modlitba, která je povolena během cestování. Modlitby, které se normálně skládají ze čtyř částí (rakʿa), jako je modlitba polední (zuhr), odpolední (ʿasr) a večerní (ʿišá), jsou zkráceny na dvě rakʿa, ale modlitbu nelze vynechat v žádném případě. Jediná možná výjimka je pro ženy, které mají menstruaci, ty se během menstruace nemodlí. Za všech ostatních okolností se ženy musí modlit stejně jako muži. Nezbytnost modlitby je tak zásadní, že i jakkoli vážně nemocný člověk musí konat modlitbu, pokud je při vědomí. Jestliže takový člověk nemůže stát, potom se modlí vsedě. Pokud nemocná osoba nemůže ani sedět, potom se může modlit vleže a naznačovat různé pohyby modlitby očima, hlavou, rukama, a pod.

12. Posvátnost mešit

Místa uctívání jsou symbolem bezpečí pro lidi. Jedním z cílů džihádu (usilování na cestě Alláhově) je zachovat jejich posvátnost a udržet je otevřené pro účel uctívání.

Všemohoucí Alláh praví v súře al-Hadždž:

„Ti, proti nimž je vedena válka, mají dovoleno bránit se, neboť se jim děje křivda – a Alláh je věru jejich Nejmocnějším pomocníkem. Jsou to ti, kdož byli bezprávně vyhnáni ze svých domovů, a jedinou příčinou

bylo, že říkali: ‚Naším pánem je Alláh.‘ A kdyby byl Alláh nezahnal jedny lidi druhými, věru by byly bývaly zničeny poustevny, kostely, modlitebny a místa klanění, v nichž hojně je vzpomínáno jména Alláhova. – A Alláh vskutku pomůže těm, kdož pomáhají Jemu – a Alláh věru je silný, mocný.“

(Korán 22:39–40)

Muslimové jsou povinováni postavit se na obranu své víry, aby byly odstraněny všechny formy nespravedlnosti a útlaku, a na ochranu muslimů. Pokud se muslimové nebudou bránit, tyrani tohoto světa budou moci pokračovat v útlaku slabých a bezmocných, a všechna místa uctívání včetně mešit, kostelů a synagog budou vyhlazena. Živým příkladem v moderním světě byl Sovětský svaz, který rozdrtil náboženství a vyprázdnil všechna místa uctívání.

Znaky těch, kteří obývají domy Alláhovy:

„Alláh je světlem nebes i země. Světlo Jeho podobá se výklenku, v němž hoří lampa, a lampa je v nádobě skleněné. A nádoba skleněná se podobá hvězdě zářící; a je zapalována ze stromu požehnaného, stromu olivového, jenž není ani východní, ani západní, a olej jeho lehko vzplane, i když se ho nedotkne oheň žádný. Je to světlo na světle! Alláh vede k světlu Svému, koho chce, a Alláh uvádí lidem podobenství různá. Alláh vševědoucí je o věci každé. V domech, jež Alláh dovolil postavit a v nichž se vzpomíná jména Jeho, slaví Ho ráno i večer muži, které ani obchod, ani prodej nezláká od vzývání Alláha, od dodržování modlitby

a od dávání almužen, a ti obávají se dne, kdy srdce i zraky se budou obracet."

(Korán 24:35–37)

Nevěřící žije v úplné tmě, ale jakmile uvěří v Alláha, celý vesmír je pro něj plný světla. Čisté světlo víry je předmětem zmíněných veršů súry an-Núr. Výklenek, který je zmíněn v podobenství, znamená srdce věřícího. Takový výklenek nelze najít všude, ale pouze v domech Alláhových, které byly postaveny pro Jeho připomenutí. Takové domy (nebo mešity) nejsou obývány obyčejnými lidmi, ale zvláštními a ceněnými bytostmi, které jsou Alláhem popisovány následovně: oslavují Jméno Alláha v mešitách každé ráno a večer, jejich zaměstnání a světský zisk je neodvádí od modlitby a almužny, stále se obávají Posledního dne, kdy každá duše bude vzkříšena a postavena před Alláha, aby se zodpovídala ze všech svých skutků.

13. Modlitba: Povinnost známá každému Alláhovu proroku

Když prorok Abrahám ﷺ stavěl zdi Kaʿby v Mekce, pronesl následující prosbu (duʿá):

„Pane můj, usadil jsem část potomstva svého v údolí bez polí obilných poblíže chrámu Tvého posvátného, Pane náš, aby zde modlitbu konali…"

(Korán 14:37)

Když se prorok Abrahám modlil za sebe a své potomstvo, nežádal slávu ani bohatství. Místo toho prosil:

„Pane můj, učiň, abych dodržoval modlitbu já i potomstvo mé a vyslyš, Pane náš, mé volání! Pane náš, odpusť mně i rodičům mým i věřícím v den, kdy nastane zúčtování!“

(Korán 14:40–41)

Alláh pochválil také proroka Ismaela za jeho vlastnosti:

„A připomeň v Knize také Ismaela, jenž věrně sliby dodržoval a poslem i prorokem byl a rodině své modlitbu a almužnu přikázal a Pánu svému se zalíbil.“

(Korán 19:54–55)

Prorok Zachariáš neměl děti a i ve stáří pořád toužil po synovi:

Tehdy tam Zachariáš poprosil Pána svého: „Pane můj, dej mi z milosti Své potomstvo výtečné, vždyť Ty jsi ten, jenž rád prosby vyslyšuje!“

(Korán 3:38)

A během modlitby dostal dobrou zprávu:

A zavolali na něj andělé, zatímco stál a modlil se ve svatyni: „Alláh ti oznamuje zvěst radostnou o narození Jana, jenž potvrdí pravdivost slova Alláhova a bude pánem, bude zdrženlivý, bude prorokem a jedním z bezúhonných.“

(Korán 3:39)

Prorok Ježíš obdržel Alláhovo zjevení, už když byl v kolébce:

„... a modlitbu a almužnu; co živ budu, mi poručil.“

(Korán 19:31)

Každodenní modlitba tedy není nový skutek ustanovený Alláhovým poslem ﷺ. Je to druh osobní komunikace s Alláhem, a je starý jako první člověk na této planetě. Modlitba nemůže být izolovaným skutkem.

Korán zmiňuje akt modlitby asi pětatřicetkrát, ale nikdy samostatně. Vždy spojuje modlitbu s placením zakátu nebo s podporováním chudých a potřebných. Tyto dvě věci jsou neoddělitelné. Osoba, která dává almužnu, ale nemodlí se pětkrát denně, si vysloužíí pouze Alláhovu nespokojenost.

V počátcích svého chalífátu vytáhl Abú Bakr proti lidem, kteří po smrti Alláhova posla ﷺ přestali platit zakát. Řekl: „Při Alláhu! Budu bojovat proti těm, kteří rozlišují mezi modlitbou a zakátem."

Další ctnost, která je zmiňována v Koránu v souvislosti s modlitbou, je trpělivost:

„Vy, kteří věříte, hledejte pomoc v trpělivosti a v modlitbě, vždyť Alláh je věru s trpělivými."

(Korán 2:153)

Člověk je obklopen vnějšími a vnitřními problémy. Aby se s nimi vypořádal, byl vyzbrojen dvěma zbraněmi, a to modlitbou a trpělivostí. Trpělivost mu pomáhá snášet vnější nepřátelství a odpor. Modlitba posiluje jeho vnitřní vztah s Alláhem.

Další požadavek v souvislosti s modlitbou je oběť v den svátku ve dnech, kdy se koná pouť do Mekky (hadždž):

„... modli se proto k svému Pánu a přinášej mu obětinu!"

(Korán 108:2)

Toto spojení modlitby a oběti je vysvětleno v Koránu v súře al-Anʿám:

Rci: „Věru modlitba má, oběť má, život můj i smrt má náleží Alláhu, Pánu lidstva veškerého.“

(Korán 6:162)

Modlitba je skutkem života a oběť symbolizuje smrt. Ať už se naše skutky týkají života nebo smrti, naším jediným cílem musí být potěšení Alláha. Žádná oběť nemůže být určena nikomu jinému než Alláhovi, stejně jako není platná žádná modlitba, která není směřována k Alláhovi.

14. Proč člověk opouští modlitbu?

Všemohoucí Alláh praví:

„Po nich však následovali nástupci, kteří modlitbu opustili a jen vášně své sledovali, a ti se setkají s bludem - kromě těch, kdož pokání činili, víru měli a zbožné skutky konali, ti do Ráje budou uvedeni a nebudou nikterak ošizeni.“

(Korán 19:59–60)

Před těmito verši dává Korán příklad mnoha minulých proroků a jejich následovníků. Tento konkrétní verš vysvětluje, že lidé, kteří opustí modlitbu, jsou ti, kteří následují své sobecké vášně. Člověk může buď poslouchat Alláha, nebo svá vlastní přání, a tato poslušnost je v Koránu nazývána uctívání:

„Myslíš, že tomu, kdo si vzal jako své božstvo vášeň svou, jsi dozorcem,... ?“

(Korán 25:43)

Alláhův Posel ﷺ popsal takové lidi jako otroky dirhamů a dinárů, a od té doby se toho příliš nezměnilo. Dnes jsou Američané popisováni jedním západním autorem jako „lidé, kteří uctívají dolar šest dní v týdnu a pak se sedmého dne obracejí k Bohu!“

Pokud je srdce naplněno láskou k penězům, není zde pro Boha místo, a modlitba je první věc, kterou člověk opouští.

15. Modlitba: Věčný předpis k dosažení čistoty, očištění od hříchů a vstoupení do Ráje (některé hadísy o modlitbě)

1. Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel ﷺ řekl: „Jen se podívejte, může na těle kohokoli z vás zůstat nějaká nečistota, pokud by u jeho dveří byla řeka, ve které by se omýval pětkrát denně?“ Řekli: „Nic z této nečistoty nezůstane (na jeho těle).“ Řekl: „To je jako pět modliteb, kterými Alláh smazává hříchy.“ (Uvádí al-Buchárí, Muslim.)

2. Abú Hurajra vyprávěl, že Alláhův Posel ﷺ řekl: „Pět modliteb každý den, od jedné páteční modlitby k (další) páteční modlitbě, od ramadánu k ramadánu je odčinění hříchů spáchaných mezi (těmito intervaly), za předpokladu, že se člověk vystříhá velkých hříchů.“ (Uvádí Muslim, at-Tirmidhí.)

3. Rabí‘a ibn Ka‘b vyprávěl: Byl jsem s Alláhovým Poslem ﷺ jedné noci a přinesl jsem mu vodu a to, co požadoval. On mi řekl: „Požádej o cokoli chceš.“ Já jsem řekl: „Žádám o tvoji společnost v Ráji.“ On řekl: „A něco kromě toho?“ Já jsem řekl: „To je vše, co žádám.“ On řekl:

„Potom mi pomoz toho pro tebe dosáhnout tím, že budeš často padat na tvář (v modlitbě).“ (Uvádí Muslim.)

4. Abú Dharr vyprávěl, že Alláhův Posel ﷺ vyšel ven, v zimě, kdy padalo listí. Vzal větev (a zatřásl jí) a její listy začaly padat. Poté řekl: „Abú Dharre!“ „Tady jsem, Posle Alláhův!“ řekl jsem. On řekl: „Kdykoli muslim hledá potěšení Alláha modlitbou, jeho hříchy budou opadávat jako listy tohoto stromu.“ (Musnad Ahmad.)

5. ʿUqba ibn ʿÁmir vyprávěl, že Prorok ﷺ řekl: „Váš Pán je unesen tím, že pastevec, který je na vrcholu hory (se stádem), přednese ázán (svolání k modlitbě), a pak se pomodlí. Všemohoucí Alláh říká: „Podívej se na tohoto Mého otroka, který volá k modlitbě, potom přednese iqámu a pak se pomodlí, protože se Mne obává. Odpustil jsem Svému služebníku a přijal ho do Ráje.“ (Abú Dáwúd, Nasá´í.)

16. Modlitba: Povinnost každého

Dítě, které se narodí do muslimské rodiny, začne svůj život tím, že mu otec přednese azán do pravého ucha a iqáma do levého. Od svého dětství by měl člověk být veden k důležitosti modlitby a metodě, jak ji vykonávat.

ʿAbdulláh ibn ʿAmr ibn al-ʿÁs vyprávěl, že Alláhův Posel ﷺ řekl: „Nařizujte dětem, aby se modlily, když dosáhnou věku sedmi let, a trestejte je bitím (pokud se nemodlí) ve věku deseti let. A oddělujte je v posteli (chlapce a dívky).“ (Uvádí Abú Dawúd.)

Abú Málik al-Ašdžáʿí slyšel od svého otce, že první věc, kterou Prorok ﷺ učil nového muslima, bylo modlit se. (Uvádí al-Bazzár.)

Modlitba je povinná pro ženy stejně jako pro muže. Ženám je doporučováno, aby se modlily doma, ale pokud si přejí navštívit mešitu pro vykonání jakékoli povinné modlitby, nemělo by jim v tom být zabraňováno.

ʿAbdulláh ibn ʿUmar jednou citoval svému synovi tento výrok Proroka ﷺ: „Pokud vaše žena požádá o povolení jít do mešity, neměli byste jí bránit.“ Jeho syn Bilál odpověděl: „Při Alláhu, my jim v tom zabráníme.“ ʿAbdulláh tím byl natolik pobouřen, že odsoudil svého syna silnými slovy, dodávaje: „Cituji ti, co řekl Alláhův Posel, a ty říkáš: „My jim v tom zabráníme?“ (Tento hadís uvádějí všichni, kromě an-Nasá´ího.)

Z jiných vyprávění vyplývá, že ženy mohou jít do mešity, ale nesmějí před tím použít parfém.

Shrnutí:

Modlitba je povinností každého muslima, muže i ženy.

„...modlitba je pro věřící předepsána v čas stanovený!“
(Korán 4:103)

Anas vyprávěl, že Alláhův Posel ﷺ řekl: „Kdokoli zapomene vykonat modlitbu, měl by se pomodlit, jakmile si vzpomene. Neexistuje žádné odčinění kromě tohoto.“ (Tento hadís uvádí všech šest hlavních sbírek výroků, kromě Málika.)

Nechť Mír a Požehnání Alláha spočívají na našem Prorokovi a na jeho rodině a na všech jeho následovnících.

PUBLIKACE VYDANÉ MUSLIMSKOU OBCÍ A ISLÁMSKOU NADACÍ V PRAZE:

- *Co jest Islám*. 4. vyd. Praha, 2004. Soubor deseti letáků. ISBN 80-903196-0-2.
- ŠEJCH IDRÍS, Džafar. *Pilíře víry*. 4. vyd. Praha, 2013. 40 s. ISBN 978-80-87636-02-2.
- *Jak k tomu došlo?* 1. vyd. Praha, 2003. Informativní leták.
- PHILIPS, Bilal. *Pravé náboženství*. 2. vyd. Praha, 2007. 22 s. ISBN 80-903196-8-8.
- IBRAHIM, I. A. *Stručný průvodce k porozumění islámu*. 2. vyd. Praha, 2009. 58 s. ISBN 978-80-904373-4-0.
- AL-QARADÁWÍ, Jusuf. *Povolené a zakázané v islámu*. 1. vyd. Praha, 2004. 254 s.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Lidská práva v Islámu*. 1. vyd. Praha, 2006. 48 s. ISBN 80-903196-2-9.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Džihád*. 1. vyd. Praha, 2006. 52 s. ISBN 80-903196-5-3.
- KOLEKTIV AUTORŮ. *Sunna: O chování Proroka*. 1. vyd. Praha, 2006. 176 s. ISBN 80-903196-6-1.
- JAHJÁ, Hárún. *Zázraky Koránu* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2009.
- JAHJÁ, Hárún. *Zázrak stvoření člověka* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2009.
- WORLD ASSEMBLY OF MUSLIM YOUTH. *Co jest islám*. 1. vyd. Praha, 2009. 72 s. ISBN 978-80-904373-0-2.
- ABD AL-ÁTÍ, Hammudah. *Zaostřeno na islám*. Přepracované vydání. Praha, 2010. 204 s. ISBN 978-80-904373-6-4.

- ABD AL-AZÍM, Šaríf PhDr. *Ženy v islámu a ženy v židovsko-křesťanské tradici – mýtus a realita*. 1. vyd. Praha, 2010. 79 s. ISBN 978-80-904373-7-1.
- ALI, Syed R. *Otázka víry.* 1. vyd. Praha, 2010. 71 s. ISBN 978-80-904373-1-9.
- ALI, Syed R. *Islám a křesťanství v Bibli.* 1. vyd. 58 s. Praha, 2011. ISBN 978-80-904373-8-8.
- BIN JUMAIL ZAYNU, M. *Poznej svou víru z Koránu a sunny Prorokovy.* 1. vyd. Praha, 2011. 37 s.
- FLOOD, Donald. *Jak nejlépe žít a zemřít.* 1. vyd. Praha, 2011. 31 s.
- AL-KHADHMI, Ahmad. *Tadžwíd.* 1. vyd. Praha, 2011.
- *Islám stručně* [DVD]. 1. vyd. Praha, 2011. České titulky.
- JAHJÁ, Hárún. *Kolaps Darwinismu a pravda o stvoření* [DVD, CD-ROM]. 1. vyd. Praha, 2011.
- ALI, Syed R. *Islám a muslimové***.** 1. vyd. Praha, 2011. 47 s. ISBN 978-80-904373-9-5.
- PHILIPS, Bilal. *Tauhíd: Islámský koncept Boha*. 1. vyd. Praha, 2011. 145 s. ISBN 978-80-904373-3-3.
- SHEHADEH, Samer. *Kdo je Alláh.* 1. vyd. Praha, 2011. 21 s.
- HEMAYA Ahmad M. *Islám – hluboké nahlédnutí.* 1. vyd. Praha, 2012. 363 s. ISBN 978-80-904373-2-6.
- HASAN, Suhaib. *Proč se modlíme?* 1. vyd. Praha, 2013. 31 s. ISBN 978-80-87636-01-5.
- MAUDOODI, Syed Abul Aʿla. *Úvod do studia Koránu*. 1. vyd. Praha, 2013. ISBN 978-80-87636-00-8.
- *Džihád proti terorismu* [DVD]. 1. vyd. Praha, 2012. České titulky.

DALŠÍ INFORMACE O ISLÁMU

Muslimská obec a Islámská nadace v Praze
Hlavní islámské centrum
Blatská 1491, 198 00 Praha 9
tel./fax: 281 918 876, e-mail: praha@muslim.cz

Informační centrum a modlitebna
Politických vězňů 14, 1. patro, Praha 1
tel.: 224 227 903, e-mail: praha@muslim.cz

Jazyková škola Alfirdaus
Masarykova 23, 602 00 Brno-střed
tel.: 773 943 164, alfirdaus@alfirdaus.cz

Muslimská obec a Islámská nadace v Brně
Vídeňská 38a, 639 00 Brno
tel.: 543 243 352, fax: 543 243 594
e-mail: brno@muslim.cz

Muslimská obec v Teplicích
U Nových Lázní 1224/10, 415 01 Teplice
tel.: 777 048 128, e-mail: teplice@muslim.cz

Muslimská obec v Hradci Králové
Drahoňovského 1175, 500 02 Hradec Králové
www.hkmuslims.com

INTERNETOVÉ STRÁNKY

http://www.al-islam.cz
http://www.islamweb.cz
http://www.islamcz.cz
http://www.islamweb.sk

Dr. Suhaib Hasan
PROČ SE MODLÍME?
Připravila a vydala: © Muslimská obec v Praze,
Blatská 1491, Praha 9
Vyšlo v nakladatelství Ústředí muslimských obcí
ISBN 978-80-87636-01-5

ISBN: 978-80-87636-01-5

